

er sikker paa, at den i væsentlig Grad vil blive anvendt til større Stipendier til oversøiske Lande, og jeg er overbevist om, at disse Penge skulle bære gode Renter.

Knudsen: Anledningen til, at jeg har tilladt mig at begære Ordet, er den ærede Ordførers Foredrag om de grønlandske Forhold. Jeg vil tillade mig at rette en Tak til den ærede Ordfører for det indholdsrige og oplysende Foredrag, han har holdt om disse Forhold, ligesom jeg ogsaa i det væsentlige kan slutte mig til de Standpunkter, han indtog i Slutningen af sit Foredrag. Jeg er ogsaa ganske enig i, at naar der skal reformeres paa disse Omraader, bør det ske ved Hjælp af en Kommission. Jeg tror ikke, Regeringen alene vil være i Stand til at kunne fremsætte Forslag, hvorved de grønlandske Forhold kunne forbedres og forbedres, og jeg tror heller ikke, vi her i Tinget have den tilbørlige Sagkundskab til at kunne sætte os saa grundigt ind i disse Sager, at vi paa Basis af et Regeringsforslag kunne komme til rigtige Resultater. Naar vi derimod faa nedsat en Kommission, som er i Stand til at undersøge disse Forhold grundigt, tror jeg, vi kunne komme til Resultater, som kunne tjene baade os til Ære og den grønlandske Befolkning til Gavn.

Med Hensyn til det Maal, som skal søges naaet, er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi skulle stræbe hen til, at Handelen og Administrationen adskilles fra hinanden, og jeg var særlig glad ved, at den ærede Ordfører udtalte, at man ikke burde ophæve Monopolhandelen, i hvert Fald ikke for Tiden. Der er adskillige, som ere tilbøjelige til at se paa Monopoler som noget absolut forkasteligt, men her i dette Tilfælde, hvor det er Staten, der har Monopolet, og hvor man staar overfor en Befolkning, der er saaledes stillet som den grønlandske Befolkning, tror jeg, det er fuldkommen rigtigt, at Staten beholder sit Handelsmonopol. Jeg maa i saa Henseende understrege de Ord, som den ærede Ordfører brugte, idet han gjorde gældende, at hvis man vilde gaa hen og ophæve Monopolhandelen i det nuværende Øjeblik, vilde ganske sikkert Grønlænderne gaa til Grunde. Jeg tror det ogsaa. Jeg tror, de ere blevne holdte nede paa et saadant Standpunkt, at de ikke ville kunne hævde deres Stilling, hvis de kom ind under den almindelige Konkurrence, der vilde opstaa, dersom al Handel paa Grønland bliver

fuldstændig fri. Hvorvidt de gennem de Reformers, som man kunde indføre herfra, vilde kunne blive modne nok til, at man paa et senere Stadium kan ophæve Statens Monopolhandel og maaske lægge Handelen i Grønlændernes egne Hænder, derom kan jeg ikke vide noget for Tiden, men jeg anser det for muligt, at det kan ske. Jeg tror ikke, at den grønlandske Befolkning er en Befolkning, der altid behøver at være under Formynderskab, men jeg tror, at den meget godt vil kunne opdrages til at styre sine egne Forhold.

Jeg har, som ærede Medlemmer ville erindre, adskillige Gange taget Ordet her i dette Ting angaaende grønlandske Forhold. Jeg har benyttet Finanslovens 1ste Behandling til at drage disse Forhold frem. Jeg har ganske vist ikke kunnet gøre det paa en saa grundig Maade som den ærede Ordfører. Jeg tror dog at have peget paa adskillige Ting, som det har været af Vigtighed at pege paa, og det glæder mig, at den ærede Ordfører har givet min Opfattelse sin Tilslutning. Naar jeg har omtalt den grønlandske Handels Regnskaber, har det ikke været min Mening, at man skulde forøge den Udbytning af Grønlænderne, som allerede finder Sted. Den er sikkert stegen til en saadan Højde, at det vilde være uforvarsomt at gaa videre. Derimod skulde man ophjælpe de Rigdomskilder, der findes i Landet, og derved ikke alene skaffe den danske Stat Vederlag for dens Arbejde, men ogsaa forbedre Grønlændernes Kaar.

Jeg pegede saaledes ved 1ste Behandling paa Fiskeriet. Som ogsaa berørt af den ærede Ordfører, gaa jo de nationale Erhverv deroppe tilbage, uden at Danmark har nogen egentlig Skyld deri. Det kommer af den stærke Efterstræbelse af Hvalerne og Sælerne fra de europæiske Nationers og ogsaa Amerikas Side. Hvalerne ere ganske forsvundne fra flere Steder, hvor de tidligere fandtes i uhyre Masser og ere trængte længere Nord paa. De blive sjældnere, saa at Fangsten nu kun giver et meget ringe Udbytte.

Paa Grund af det nationale Erhvervs Aftagen er den grønlandske Befolkning bleven fattigere end før og dens Kaar stedsse værre. Men der er ogsaa andre Grunde dertil. Man har ikke haft sin Opmærksomhed henvendt paa den Uret, der skete dette Folk ved den Fangstmaade, der drives paa de Dyr, hvoraf deres Erhverv bestod. Andre Steder har man, som ogsaa paapeget af det ærede Medlem